

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 22 kwietnia 1952 | Nr 4/4 gm/ | Poz. 16 - 19

TREŚĆ:

16

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w sprawie likwidacji nadpłat w rocznych wkładach oszczędnościowych funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego. Nr PW. 1293/3/52.

§ 1.

Instrukcja niniejsza reguluje tryb postępowania prezydiów miejskich rad narodowych (wydziałów, oddziałów, referatów finansowych), prezydiów gminnych rad narodowych (referatów finansowych) oraz Powszechnej Kasy Oszczędności w zakresie dokonywania zaliczeń (przerachowań) i zwrotów kwot nienależnie lub nadmiernie uiszczonych na poczet wkładów oszczędnościowych funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego oraz dodatku za zwłokę od tych należności, stanowiących w myśl przepisów ust. 2 i 3 art. 32 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) nadpłaty w powyższych należnościach.

I. Zaliczenie (przerachowanie) nadpłat.

§ 2.

Przewidziane w art. 32 ust. 2 dekretu o zobowiązaniach podatkowych zaliczenie (przerachowanie) nadpłaty w rocznych wkładach oszczędnościowych funduszu B-SFO powinno być dokonane na inne płatne zobowiązania podatkowe uczestnika funduszu B-SFO (np. na podatek gruntowy).

§ 3.

Zaliczenie (przerachowanie) nadpłaty na inne płatne zobowiązania podatkowe podatnika (§ 2) następuje na podstawie decyzji prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej w trybie postanowień § 23 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4. XII. 1951 r. (Mon. Pol. Nr A-101, poz. 1477).

Wzór decyzji w sprawie zaliczenia (przerachowania) nadpłaty stanowi załącznik Nr 1 do instrukcji.

§ 4.

1. Decyzję w sprawie zaliczenia (przerachowania) nadpłaty na inne płatne zobowiązania uczestnika funduszu B-SFO prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej przesyła do właściwego oddziału PKO celem sprawdzenia w trybie postanowień pkt 2 okólnika Ministra Skarbu z dnia 17 października 1949 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 36, poz. 250), czy kwota nadpłaty lub jej część nie została przez uczestnika funduszu B-SFO podjęta przy sposobności wypłat z wkładu oszczędnościowego w przypadkach przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74 z późniejszymi zmianami)

2. Oddział PKO zamieszcza na decyzji adnotację o dokonaniu sprawdzenia, podając słowami i cyframi kwotę podlegającą zaliczeniu. Równocześnie oddział PKO czyni na koncie oszczędnościowym uczestnika adnotację o wydaniu decyzji w sprawie zaliczenia (przerachowania) nadpłaty po czym decyzję zwraca prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 5.

1. Po otrzymaniu z oddziału PKO sprawdzonej decyzji, prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej dokonuje zaliczenia (przerachowania) nadpłaty przy pomocy polecenia przelewu z rachunku bankowego dochodów budżetowych z tych podziałek klasyfikacji budżetu centralnego, na które zarachowywane są wpłaty na fundusz B-SFO i na dodatek za zwłokę— na rachunek bankowy właściwych dochodów budżetowych na podziałkę klasyfikacji budżetowej, dotyczącą zobowiązania, na którą w myśl decyzji ma być zaliczona (przerachowana) nadpłata.

2. W przypadku pomniejszenia przez oddział PKO kwoty nadpłaty wykazanej w decyzji, prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej zalicza (przerachowuje) nadpłatę w kwocie ustalonej przez PKO, różnicę zaś pomiędzy pierwotną kwotą nadpłaty, a kwotą zaliczoną (przerachowaną) na inne płatne zobowiązania zrównoważy przypisem w odpowiedniej kolumnie księgi.

Przypis z tego tytułu powinien być równocześnie zaewidencjonowany na osobnym koncie rejestru przypisów.

§ 6.

1. Na podstawie kopii polecenia przelewu, dołączonego do wyciągu z rachunku NBP, dotyczącego zaliczenia (przerachowania) nadpłaty prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej księguje na koncie uczestnika funduszu B-SFO, w odnośnej kolumnie jako zwrot (przerachowanie) nadpłaty, a na koncie należności, na którą nadpłata została zaliczona (przerachowana) — jako wpłatę na poczet tej należności.

Poza tym powinny być równocześnie przeprowadzone księgowania:

a) na kartach kontowych wzór 11, prowadzonych w znaczeniu kont rachunków bankowych i

b) na kartach dochodów wzór 13, prowadzonych oddzielnie dla każdego rodzaju należności,

zgodnie z postanowieniami §§ 57 i 60 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4. XII. 1951 r.

2. O dokonanym zaliczeniu (przerachowaniu) nadpłaty prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej zawiadamia równocześnie uczestnika funduszu B-SFO.

Zawiadomienie powinno być dokonane w formie doręczenia uczestnikowi funduszu B-SFO odpisu sprawdzonej przez PKO decyzji.

§ 7.

1. Prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej obowiązane jest w terminie do dnia 10 każdego miesiąca przesłać właściwemu oddziałowi PKO imienny wykaz osób, którym w poprzednim miesiącu dokonało zaliczenia (przerachowania) nadpłaty, zgodnie z otrzymanymi przy wyciągach NBP kopiami poleceń przelewów za dany miesiąc.

Na podstawie tego wykazu oddział PKO księguje zaliczenie (zarachowanie) nadpłaty na koncie oszczędnościowo-inwestycyjnym uczestnika funduszu B-SFO.

2. Wzór wykazu stanowi załącznik Nr 2 do instrukcji.

II. Zwrot nadpłat.

§ 8.

1. W przypadku, gdy zaliczenie (zarachowanie) nadpłaty na inne płatne zobowiązania podatkowe uczestnika funduszu B-SFO nie może być dokonane ze względu na brak (nieistnienie) takich zobowiązań, wówczas może nastąpić zwrot w gotówce kwoty stanowiącej nadpłatę.

2. Zwrot nadpłaty w gotówce następuje na wniosek uczestnika funduszu B-SFO, zgłoszony najpóźniej w ciągu roku kalendarzowego po roku, w którym nadpłata powstała, gdyż po upływie tego terminu żądanie zwrotu nadpłaty przedawnia się (art. 32 ust. 5 dekretu o zobowiązaniach podatkowych).

3. W przypadku, gdy nadpłata wynikła z decyzji tymczasowej bądź z decyzji dotyczącej zaliczki lub przedpłaty z tytułu wkładu na fundusz B-SFO, wypłata w gotówce tej nadpłaty może nastąpić dopiero po ostatecznym ustaleniu zobowiązania z tytułu funduszu B-SFO.

§ 9.

Przy dokonywaniu zwrotów w gotówce stosuje się odpowiednio przepisy §§ 3—7 niniejszej instrukcji z tym, że wypłata kwoty podlegającej zwrotowi z tytułu nadpłaty następuje w stosunku do uczestników obrotu bezgotówkowego tylko w drodze przelewu na konto bankowe uczestnika funduszu B-SFO, a w stosunku do uczestników funduszu B-SFO nie będących uczestnikami obrotu bezgotówkowego — wyłącznie w drodze czeku rozrachunkowego, do którego dołącza się wypełniony na pełną kwotę nadpłaty przekaz pocztowy z nadrukiem: „Opłata kredytowana", zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 października 1951 r. w sprawie przekazów pieniężnych, nadawanych przez jednostki budżetu Państwa (Mon. Pol. Nr A-94, poz. 1309).

§ 10.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1952 r.

wz. Minister Finansów
Podsekretarz Stanu J. Kole

PREZYDIUM
GMINNEJ (MIEJSKIEJ) RADY
NARODOWEJ

Załącznik Nr 1 do instrukcji Min. Fin. z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w . . . .
pow. . . . . , dnia . . . . . 195.. r.
(miejscowość)

DECYZJA Nr .....

w sprawie zaliczenia (przerachowania) — zwrotu *) nadpłaty w funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego i w dodatku za zwłokę.

Konto Ob. . . . . zam. w. . . . . . . w. . . . . . na rok 195... dla uczestników funduszu B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego według stanu księgowań na dzień dzisiejszy wykazuje nadpłatę wkładu oszczędnościowego w kwocie zł . . . . gr . .

(słowami . . . . , zł . . . gr)

oraz nadpłatę w dodatku za zwłokę w kwocie . . . . zł . . gr (słowami . . . . zł . . gr) powstałe

w dniu . . . . 195 . . . r. pod. poz. . . . . .

Wobec tego, że Obywatel dokonał wpłaty powyższych kwot pomimo nieistnienia obowiązku w tym względzie Prezydium Gminnej (Miejskiej) Rady Narodowej na podstawie art. 32 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452)

postanawia:

zaliczyć (przerachować) powyższą nadpłatę na należny od niego . . . . w kwocie . . . . zł . . gr
(wymienić rodzaj należności)

za okres . . . . wykazany na koncie Nr . . . . księgi — rejestru *) — zwrócić powyższą nadpłatę gotówką *).

Referent finansowy
. . . .
(podpis)

Przewodniczący Prezydium Gminnej (Miejskiej) Rady Narodowej
. . . .
(podpis)

Adnotacje PKO o dokonanym sprawdzeniu:

Podlegająca zwrotowi (przerachowaniu) suma zł . . . gr . .

. . . .

. . . .

Sprawdzono i zatwierdzono na sumę zł . . . . gr . .
słownie zł . . . . . gr . .
do przerachowania (zwrotu) a to:
1) z dochodów funduszu B część . . dz. . . rozdz. . .
suma zł . . . . gr . .
2) z dodatków za zwłokę część . . dz. . . rozdz. . .
suma zł . . . . gr . .
Razem zł . . . . gr . .
dnia . . . . . . 195 . . r.

Starszy księgowy wzgl. upoważniony referent finansowy
. . . .
(podpis)

Wystawiono:
a) polecenie przelewu Nr . . na rachunek dochodów budżetu centralnego cz. . . dz. . . rozdz. . . § . . do dyspozycji . . . . lub na rachunek podstawowy budżetu terenowego do dyspozycji . . lub na rachunek bieżący sum . . . do dyspozycji . . . . .
b) czek rozrachunkowy Nr . . dnia . . . . . . 195 . . r.

Przewodniczący Prezydium Gminnej (Miejskiej) Rady Narodowej wzgl. upoważniony członek Prezydium
. . . .
(podpis)

PREZYDIUM GMINNEJ RADY NARODOWEJ
MIEJSKIEJ

Załącznik Nr 2 do instrukcji Min. Fin. z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w . . . .
pow. . . . .

W Y K A Z

zaliczonych (przerachowanych) i zwróconych nadpłat w funduszu B-SFO
za m-c . . . . 195 . . . r.

L. p.	Nr poz. ustalonych wkładów	Nazwisko, imię i adres uczest.	data i numer		Kwota zaliczonej (przerachowanej) wzgl. zwróconej gotówką nadpłaty z wkładów SFO-B		Uwagi
			decyzji	polecenia przelewu czeku rozrachunkowego	zł	gr	

. . . . m. p. . . . .
(podpis starszego księgowego wzgl. upoważnionego referenta finansowego) (Podpis Przewodniczącego Prezydium G. R. N.)

*) Niepotrzebne skreślić

17

OKÓLNIK

z dnia 24 marca 1952 r.
w sprawie pobierania, wysokości i zasad obliczania odsetek (dodatku) za zwłokę od zaległości. Nr PW. 347/5/52.

Przeprowadzone kontrole ujawniły wiele niedociągnięć i braków w obliczaniu odsetek (dodatku) za zwłokę od zaległości pobieranych (inkasowanych) przez gminne (miejskie) rady narodowe. Stwierdzono, że w licznych przypadkach organa finansowe prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych przy inkasie zaległości z tytułu danin publicznych — nie pobierały w ogóle odsetek (dodatku) za zwłokę lub dokonywały obliczeń tego dodatku w sposób niewłaściwy i niezgodny z obowiązującymi przepisami. W związku z tym powstawały poważne kwoty niedoborów z tytułu odsetek (dodatku) za zwłokę.

Wymieniony tryb postępowania organów finansowych narusza postanowienia art. 13 dekretu z dnia 26. 10. 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) i §§ 52 i 53 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania tego dekretu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362) i przez to w dużym stopniu naraża Skarb Państwa na straty i pomniejsza preliminowane z tego tytułu wpływy do budżetu, a poza tym oddziaływuje demoralizująco na zobowiązanych i rozluźnia dyscyplinę płatniczą.

W związku z powyższym, celem usprawnienia poboru odsetek (dodatku) za zwłokę oraz zapewnienia wpływów tych należności w należnej Skarbowi Państwa wysokości; Ministerstwo Finansów zarządza, co następuje:

1. Prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych powinny ściśle stosować się do postanowień §§ 52—56 powołanego wyżej rozporządzenia oraz zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-10, poz. 158) i bezwzględnie pobierać od zobowiązanych odsetki (dodatek) za zwłokę.

Należne odsetki (dodatek) za zwłokę pobiera się równocześnie z poborem daniny publicznej tylko od sumy wpłaconej na poczet zaległości, obliczając je od dnia następnego po upływie terminu płatności zobowiązania. Przy tym Ministerstwo Finansów zaznacza, że w świetle postanowień art. 8 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, każda kwota zobowiązania z tytułu danin publicznych nie wpłacona w przewidzianym terminie — staje się zaległością.

Ustawowy termin płatności może być przesunięty w związku z odroczeniem płatności lub rozłożeniem zaległości na raty względnie w przypadku ograniczenia lub całkowitego wstrzymania wykonania zobowiązania podatkowego w związku z wniesionym przez dłużnika środkiem odwoławczym.

Od zaległości odroczonych lub rozłożonych na raty względnie w przypadku ograniczenia lub całkowitego wstrzymania poboru podatku — odsetki (dodatek) za zwłokę pobiera się tylko od ustawowego terminu płatności do dnia wniesienia podania o odroczenie lub o rozłożenie na raty względnie wniosku o ograniczenie lub całkowite wstrzymanie poboru podatku.

W przypadku niedotrzymania wyznaczonego terminu, do którego zapłata zaległości została odroczona, odsetki (dodatek) za zwłokę pobiera się za cały czas od ustawowego terminu płatności do dnia zapłaty.

2. Przy realizacji (wpłacie) zaległości odsetki (dodatek) za zwłokę należy obliczać w następującej wysokości:

a) **odsetki za zwłokę** — od wszelkich zaległości z tytułu danin publicznych, płaconych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (spółdz. produk. P. G. R. itp.) w wysokości 0,05% za każdy dzień zwłoki od dnia następnego po upływie terminu płatności do dnia zapłaty włącznie (dzień zapłaty dolicza się do ilości dni zwłoki).

Obliczenie **odsetek za zwłokę** przeprowadza się w następujący sposób: **ustaloną ilość dni zwłoki mnoży się przez liczbę** 5, a następnie sumę wpłacanej zaległości, zaokrągloną jak opisano w punkcie 3, mnoży się przez poprzednio otrzymany wynik. Od otrzymanego wyniku z drugiego mnożenia odrzuca się cztery ostatnie cyfry. Pozostałe cyfry wyniku będą stanowiły sumę groszy, która po przeliczeniu na złote i zaokrągleniu, będzie kwotą należnych odsetek za zwłokę.

Przykład: zaległość P. G. R. wynosi 965 zł 65 gr, a zwłoka 32 dni, wówczas odsetki za zwłokę będą wynosiły: 32 × 5 = 160 i 966.00 (zaokrąglona) × 160 = 15456000, po przekreśleniu czterech cyfr końcowych przeliczeniu na złote i zaokrągleniu = 15 zł 50 gr.

b) **dodatek za zwłokę** — od zaległości wpłacanych przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej w podatku gruntowym, w składkach i wkładach oszczędnościowych na fundusz B — Społecznego Funduszu Oszczędnościowego oraz od zaległości pieniężnych z tytułu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne — należy pobierać w wysokości:

1.	przy zwłoce nie dłużej niż	1 miesiąc	— 2%	od sumy zaległ.
2.	„ „ ponad	1 do 2 m-cy	— 5%	„ „ „
3.	„ „ „	2 do 3 m-cy	— 10%	„ „ „
4.	„ „ „	3 miesiące	— 20%	„ „ „

Od zaległości pobieranych na poczet innych podatków od podatników gospodarki nieuspołecznionej jak: podatek od nieruchomości, nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego oraz od zaległości pobieranych na poczet opłat elektryfikacyjnych i składek P. Z. U. W. — pobiera się **dodatek za zwłokę w wysokości:**

1.	przy zwłoce nie dłużej niż	1 miesiąc	— 2%	od sumy zaległ.
2.	„ „ ponad	1 do 2 m-cy	— 5%	„ „ „
3.	„ „ „	2 do 3 m-cy	— 10%	„ „ „
4.	„ „ „	3 do 4 m-cy	— 15%	„ „ „
5.	„ „ „	4 do 6 m-cy	— 20%	„ „ „
6.	„ „ „	6 miesięcy	— 25%	„ „ „

3. Przed obliczaniem odsetek (dodatku) za zwłokę kwotę wpłacanej zaległości **w całości** — zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówkę do 49 groszy odrzuca się, a od 50 groszy wzwyż zaokrągla się do pełnego złotego w górę. (zarządzenie Min. Fin. z dnia 31. 1. 1951 r. Monitor Polski Nr A-13, poz. 189). Od tak zaokrąglonej sumy zaległości oblicza się odsetki (dodatek) za zwłokę przy zastosowaniu odpowiedniej stopy procentowej, ustalonej w zależności od ilości miesięcy lub dni zwłoki.

W przypadkach **częściowych wpłat** na poczet zaległości za pośrednictwem poczty lub bezpośrednio do N. B. P., gdy do wpłat dokonanych w powyższy sposób nie doliczono należnych odsetek (dodatku) za zwłokę oraz gdy zobowiązany, przy bezpośredniej wpłacie do kasy gminnej (miejskiej) czy też do rąk inkasenta, deklaruje pewną sumę na pokrycie zaległości — odsetki (dodatek) za zwłokę oblicza się w sposób odmienny, a to z tego względu, że suma wpłacona lub zadeklarowana, powinna być podzielona na kwotę samej zaległości i przypadające od tej kwoty odsetki (dodatek) za zwłokę.

W wymienionych przypadkach — sumę wpłaconą lub zadeklarowaną dzieli się przez liczbę sto (100) powiększoną o ustalony procent odsetek (dodatku) za zwłokę. Otrzymany wynik będzie stanowić kwotę samej zaległości, a pozostała część dzielnej należne odsetki (dodatek) za zwłokę od tej kwoty.

Podział wymienionych poprzednio wpłat dokonanych przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej, może być przeprowadzony w inny sposób, a mianowicie: sumę wpłaconą lub zadeklarowaną dzieli się:

1.	przez liczbę	51	przy stopie procentowej	— 2%
2.	„ „	21	„ „ „	— 5%
3.	„ „	11	„ „ „	— 10%
4.	„ „	7,7 (zaokrąglona)	„	— 15%
5.	„ „	6	„ „ „	— 20%
6.	„ „	5	„ „ „	— 25%

Otrzymany wynik z dzielenia po zaokrągleniu, będzie stanowić kwotę należnego **dodatku za zwłokę**, po potrąceniu której od sumy wpłaconej lub zadeklarowanej do zapłaty, otrzymamy kwotę jaka będzie podlegała zarachowaniu na poczet zaległości.

Końcowe cyfry obliczonych odsetek za zwłokę (pkt 2a) oraz dodatku za zwłokę (pkt 2b) — zaokrągla się do najbliższych 10 groszy w ten sposób, że końcówkę do 4 groszy odrzuca się, a końcówkę od 5 groszy wzwyż zaokrągla się do najbliższych 10 groszy w górę.

Naprzykład: jeżeli wynik daje 15,45 zł pobiera się 15,50 zł
" " " 12,53 " " " 12,50 "

4. Dla kontroli obliczania i pobierania odsetek (dodatku) za zwłokę — pobrane kwoty odsetek (dodatku) powinny być księgowane w księgach bierczych (kartach należności) równocześnie z kwotami wpłaconych zaległości, od których zostały obliczone, w przewidzianej na ten cel kolumnie (rubryce) i na tej samej wysokości na jakiej została zaksięgowana kwota zaległości.

W przypadku stwierdzenia, że od zobowiązanego pobrano odsetki za zwłokę w kwocie niższej od należnej, różnicę należy pobrać tylko wówczas gdy przekracza 1 (jeden) złoty.

(zarządz. Min. Fin. z dnia 15. 1951 r. Monitor Polski Nr A-10, poz. 158).

Nie pobiera się dodatku za zwłokę, jeżeli suma zaległości, na pokrycie której dokonano wpłaty, nie przekracza zł 6 (sześć).

W podatku od lokali dodatku za zwłokę **nie pobiera się bez względu na sumę zaległości**.

(§ 56 rozp. Min. Fin. z dnia 7. 9. 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych).

Wpływy z tytułu odsetek (dodatku) za zwłokę od należności, które stanowią dochód budżetu centralnego, podlegają zarachowaniu (odprowadzeniu) na rachunek tego budżetu w N.B.P. w części 12 — Ministerstwo Finansów, dział 5 rozdział 26
§ 1 — dodatek za zwłokę od gospodarki nieuspołecznionej,
§ 2 — odsetki za zwłokę od gospodarki uspołecznionej.

Wpływy z tytułu odsetek (dodatku) za zwłokę od należności, które stanowią dochody własne budżetów terenowych, podlegają zarachowaniu w części 18 „Wydział finansowy dział 8 rozdział 16".

Ujawnione przypadki zaniechania poboru odsetek (dodatku) za zwłokę bez uzasadnienia prawnego, powinny być kwalifikowane jako naruszenie obowiązków służbowych.

Równocześnie dla łatwiejszego obliczania odsetek (dodatku) za zwłokę dołącza się 4 tabele obliczania tych należności.

Dyrektor Departamentu E. Murdzeński

TABELA I

dla obliczania wysokości **dodatku za zwłokę** od wpłat **całkowitych** na poczet zaległości od podatników gospodarki nieuspołecznionej

Suma zaległości złotych	przy stopie procentowej					
	2%	5%	10%	15%	20%	25%
	wysokość dodatku za zwłokę					
1	02	05	10	15	20	25
2	04	10	20	30	40	50
3	06	15	30	45	60	75
4	08	20	40	60	80	1,00
5	10	25	50	75	1,00	1,25
6	12	30	60	90	1,20	1,50
7	14	35	70	1,05	1,40	1,75
8	16	40	80	1,20	1,60	2.00
9	18	45	90	1,35	1,80	2,25
10	20	50	1,00	1,50	2,00	2,50
20	40	1,00	2,00	3,00	4,00	5,00
30	60	1,50	3,00	4,50	6,00	7,50
40	80	2,00	4,00	6,00	8,00	10,00
50	1,00	2,50	5,00	7,50	10,00	12,50
60	1,20	3,00	6,00	9,00	12.00	15.00
70	1,40	3,50	7,00	10,50	14,00	17,50
80	1,60	4,00	8,00	12,00	16,00	20.00
90	1,80	4,50	9,00	13,50	18,00	22,50
100	2,00	5,00	10,00	15,00	20,00	25.00
200	4,00	10,00	20,00	30,00	40,00	50,00
300	6,00	15,00	30,00	45,00	60,00	75,00
400	8,00	20,00	40,00	60,00	80,00	100,00
500	10,00	25,00	50,00	75,00	100,00	125,00
600	12,00	30,00	60,00	90,00	120,00	150,00
700	14,00	35,00	70,00	105,00	140,00	175,00
800	16,00	40,00	80,00	120,00	160,00	200,00
900	18,00	45,00	90,00	135,00	180,00	225,00
1000	20,00	50,00	100,00	150,00	200.00	250,00

Sposób obliczania:

Np.: zaległość wynosi sumę zł 2.546, od której należy pobrać dodatek za zwłokę przy stopie procentowej — 15%.

Obliczamy: od 2000 dodatek wynosi (150 × 2) — zł 300,00
" 500 " " — " 75,00
" 40 " " — " 6,00
" 6 " " — " 0,90
razem zł 381,90

W ten sposób obliczamy dodatek za zwłokę w zależności od **stopy procentowej, jaka przypada od danej zaległości z uwagi na okres zwłoki.**

TABELA II

dla obliczania wysokości **dodatku za zwłokę** przy **częściowych** wpłatach na poczet zaległości z góry zadeklarowanych lub wpłaconych za pośrednictwem PKO — NBP przez podatników gospodarki nieuspołecznionej

Suma zaległości złotych	przy stopie procentowej					
	2%	5%	10%	15%	20%	25%
	wysokość dodatku za zwłokę					
1	02	05	09	13	17	20
2	04	10	18	26	33	40
3	06	14	27	39	50	60
4	08	19	36	52	67	80
5	10	24	45	65	83	1,00
6	12	29	55	78	1,00	1,20
7	14	33	64	91	1,17	1.40
8	16	38	73	1,04	1,33	1,60
9	18	43	82	1,17	1,50	1,80
10	20	48	91	1,30	1,67	2,00
20	39	95	1,82	2,61	3,33	4,00
30	59	1,43	2,73	3,91	5.00	6,00
40	78	1,90	3,64	5,22	6,67	8,00
50	98	2,38	4,55	6,52	8,33	10,00
60	1,18	2,86	5,45	7,83	10,00	12,00
70	1,37	3,33	6,36	9,13	11,67	14,00
80	1,57	3,81	7,27	10,44	13,33	16.00
90	1,76	4,29	8,18	11,74	15,00	18,00
100	1,96	4,76	9.09	13.04	16.67	20,00
200	3,92	9,52	18,18	26.09	33,33	40,00
300	5,88	14,29	27,27	39,13	50,00	60,00
400	7,84	19.05	36,36	52,17	66.67	80,00
500	9,80	23,81	45,45	65,22	83,33	100,00
600	11,76	28,57	54,55	78,26	100,00	120,00
700	13,73	33.33	63,64	91,30	116,67	140,00
800	15,69	38,10	72.73	104.35	133.33	160,00
900	17,65	42,86	81,82	117,39	150,00	180,00
1000	19,61	47,62	90,91	130,43	166,67	200,00

Sposób obliczania:

Np.: podatnik deklaruje na poczet zaległości kwotę zł 968,00. Stopa procentowa wynosi — 2%. Kwotę zadeklarowaną należy podzielić na kwotę zaległości i na kwotę dodatku za zwłokę od tej zaległości.

Obliczamy: od zł 900 dodatek wynosi zł 17,65
" " 60 " " " 1,18
" " 8 " " " 0,16
razem zł 18,99
po zaokrągleniu dodatek wynosi zł 19,00
na poczet zaległości przypada: zł 968 — zł 19 = zł 949,00

W ten sposób przeprowadzamy obliczenia w zależności od **stopy procentowej, jaka przypada od danej zaległości.**

TABELA III

dla obliczania wysokości **odsetek za zwłokę** od wpłat **całkowitych** na poczet zaległości jednostek **uspołecznionych**, pobieranych w wysokości 0,05% w zależności od ilości dni zwłoki.

Ilość dni zwłoki / Suma zaległ. zł	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
	wysokość odsetek za zwłokę w złotych i groszach																		
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	01	02	02	03	03	04	04	04	05
2	—	—	—	—	—	01	01	01	01	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
3	—	—	—	01	01	01	01	01	01	01	03	04	06	07	09	10	12	13	15
4	—	—	01	01	01	01	01	02	02	02	04	06	08	10	12	14	16	18	20
5	—	—	01	01	01	01	02	02	02	02	05	07	10	12	15	17	20	23	25
6	—	01	01	01	01	02	02	02	02	03	06	09	12	15	18	21	24	27	30
7	—	01	01	01	02	02	02	03	03	03	07	10	14	17	21	25	28	31	35
8	—	01	01	02	02	02	03	03	03	04	08	12	16	20	24	28	32	36	40
9	—	01	01	02	02	03	03	04	04	04	09	13	18	22	27	31	36	40	45
10	—	01	02	02	02	03	03	04	04	05	10	15	20	25	30	35	40	45	50
20	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	20	30	40	50	60	70	80	90	1 00
30	01	03	04	06	07	09	10	12	13	15	30	45	60	75	90	1,05	1,20	1,35	1,50
40	02	04	06	08	10	12	14	16	18	20	40	60	80	1,00	1,20	1,40	1,60	1,80	2,00
50	02	05	07	10	12	15	17	20	23	25	50	75	1,00	1,25	1,50	1,75	2,00	2,25	2,50
60	03	06	09	12	15	18	21	24	27	30	60	90	1,20	1,50	1,80	2,10	2,40	2,70	3,00
70	03	07	10	14	17	21	24	28	31	35	70	1,05	1,40	1,75	2,10	2,45	2,80	3,15	3,50
80	04	08	12	16	20	24	28	32	36	40	80	1,20	1,60	2,00	2,40	2,80	3,20	3,60	4,00
90	04	09	13	18	22	27	31	36	40	45	90	1,35	1,80	2,25	2 70	3,15	3,60	4,05	4,50
100	05	10	15	20	25	30	35	40	45	50	1,00	1,50	2,00	2,50	3,00	3,50	4,00	4,50	5,00
200	10	20	30	40	50	60	70	80	90	1,00	2,00	3,00	4,00	5,00	6,00	7,00	8,00	9,00	10,00
300	15	30	45	60	75	90	1,05	1,20	1,35	1,50	3,00	4,50	6,00	7,50	9,00	10,50	12,00	13,50	15,00
400	20	40	60	80	1,00	1,20	1,40	1,60	1,80	2,00	4,00	6,00	8,00	10,00	12,00	14.00	16,00	18,00	20,00
500	25	50	75	1,00	1,25	1,50	1,75	2,00	2,25	2,50	5,00	7,50	10,00	12,50	15,00	17,50	20,00	22,50	25,00
600	30	60	90	1,20	1,50	1,80	2,10	2,40	2,70	3,00	6,00	9,00	12,00	15,00	18,00	21,00	24,00	27,00	30,00
700	35	70	1 05	1,40	1,75	2,10	2,45	2,80	3,15	3,50	7,00	10,50	14,00	17,50	21,00	24,50	28,00	31,50	35,00
800	40	80	1,20	1,60	2,00	2,40	2,80	3,20	3,60	4,00	8,00	12,00	16,00	20,00	24,00	28,00	32,00	36,00	40,00
900	45	90	1,35	1,80	2,25	2,70	3,15	3,60	4,05	4,50	9,00	13,50	18,00	22,50	27,00	31,50	36,00	40,50	45,00
1000	50	1,00	1,50	2,00	2,50	3,00	3,50	4,00	4,50	5,00	10,00	15,00	20,00	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00

Sposób obliczania: np. suma zaległości P. G. R. wynosi zł 966, a okres zwłoki dni — 32

odsetki za zwłokę wyniosą: za 32 dni od zł 900 — (13,50 + 0,90) zł 14,40
„ 32 „ „ „ 60 — (0,90 + 0,06) „ 0,96
„ 32 „ „ „ 6 — (0,09 + 0,01) „ 0,10
razem. zł 15,46

po **zaokrągleniu** odsetki za zwłokę od sumy zł 966 wynoszą — zł 15,50

TABELA IV

dla obliczania wysokości **odsetek za zwłokę** od wpłat **częściowych** (zadeklarowanych) na poczet zaległości jednostek **uspołecznionych** w przypadkach gdy sumę wpłaconą (zadeklarowaną) należy podzielić na zaległość i odsetki za zwłokę.

Ilość dni zwłoki / Suma zaległ. zł	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
	wysokość odsetek za zwłokę w złotych i groszach																		
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	01	02	02	03	03	04	04	04	05
2	—	—	—	—	—	01	01	01	01	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
3	—	—	—	01	01	01	01	01	01	01	03	04	06	07	09	10	12	13	14
4	—	—	01	01	01	01	01	02	02	02	04	06	08	10	12	14	15	17	19
5	—	—	01	01	01	01	02	02	02	02	05	07	10	12	15	17	19	22	24
6	—	01	01	01	01	02	02	02	02	03	06	09	12	15	17	20	23	26	29
7	—	01	01	01	02	02	02	03	03	03	07	10	14	17	20	24	27	30	33
8	—	01	01	02	02	02	03	03	03	04	08	12	16	20	23	27	31	34	38
9	—	01	01	02	02	03	03	04	04	04	09	13	18	22	26	30	35	39	43
10	—	01	02	02	02	03	03	04	04	05	10	15	20	24	29	34	38	43	48
20	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	20	30	39	49	58	68	77	86	95
30	01	03	04	06	07	09	10	12	13	15	30	44	59	73	87	1,01	1,15	1,29	1,43
40	02	04	06	08	10	12	14	16	18	20	40	59	78	98	1,17	1,35	1,54	1,72	1,90
50	02	05	07	10	12	15	17	20	23	25	50	74	98	1,22	1,46	1,69	1 92	2,15	2,38
60	03	06	09	12	15	18	21	24	27	30	59	89	1,18	1,46	1.75	2,03	2,31	2,58	2,86
70	03	07	10	14	17	21	24	28	31	35	69	1,03	1,37	1,71	2,04	2,37	2,69	3,01	3,33
80	04	08	12	16	20	24	28	32	35	40	79	1,18	1,57	1,95	2,33	2,71	3,08	3,44	3,81
90	04	09	13	18	22	27	31	36	40	45	89	1,33	1,76	2,20	2,62	3 04	3,46	3,88	4,29
100	05	10	15	20	25	30	35	40	45	50	99	1,48	1,96	2,44	2,91	3,38	3,85	4,31	4,76
200	10	20	30	40	50	60	70	80	90	1,00	1,98	2,96	3,92	4,88	5,83	6,76	7,69	8.61	9,52
300	15	30	45	60	75	90	1,05	1,20	1,35	1,50	2,97	4,43	5,88	7,32	8,74	10 14	11,54	12.92	14,29
400	20	40	60	80	1,00	1,20	1,40	1,60	1,80	2,00	3,96	5,91	7,84	9,76	11.65	13,53	15,38	17,22	19,05
500	25	50	75	1,00	1.25	1,50	1,74	2,00	2.24	2,49	4,95	7,39	9,80	12 20	14,56	16,91	19,23	21,53	23,81
600	30	60	90	1,20	1,50	1,80	2,09	2,40	2,69	2,99	5,94	8,87	11,76	14,63	17,48	20,29	23.08	25,84	28,57
700	35	70	1,05	1,40	1,75	2,10	2,44	2,79	3,14	3,48	6.93	10,34	13.73	17,07	20,39	23,67	26,92	30,14	33,33
800	40	80	1,20	1,60	2,00	2,39	2,79	3,19	3,59	3,98	7,92	11.82	15,69	19,51	23,30	27,05	30,77	34,45	38,10
900	45	90	1,35	1,80	2,25	2,69	3,14	3,59	4,04	4,48	8,91	13,30	17,65	21,95	26,21	30,43	34,62	38,76	42,86
1000	50	1,00	1,50	2,00	2,50	2,99	3,48	3,98	4,48	4,98	9,90	14,78	19,61	24,39	29.13	33,82	38,46	43,06	47,62

Sposób obliczania: np. jednostka gospodarki uspołecznionej (PGR, spółdz. prod.) wpłaciła lub zadeklarowała częściową spłatę zaległości w kwocie zł 580, a okres zwłoki wynosi dni — 16.

odsetki za zwłokę wyniosą: za 16 dni od zł 500 — (2,49 + 1,50) zł 3,99
„ 16 „ „ „ 80 — (0,40 + 0,24) „ 0,64
razem: zł 4,63

po zaokrągleniu odsetki za zwłokę **wyniosą zł 4.60, a na poczet zaległości przypadnie:** zł 580 — zł 4,60 = **złotych 575,40.**

18

OKÓLNIK

z dnia 27 marca 1952 r.
w sprawie wykładni przepisów o kosztach egzekucyjnych.
Nr PM. 2620/5/52.

W związku z podniesionymi wątpliwościami co do stosowania przepisów o kosztach egzekucyjnych w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym Ministerstwo Finansów na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z roku 1950 Nr 56, poz. 506) oraz art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) wyjaśnia, co następuje:

W przypadku, gdy nieprawomocnie ustalona należność z tytułu zobowiązania podatkowego zostanie pobrana w drodze egzekucyjnej wraz z należnymi kosztami egzekucyjnymi, a następnie, w wyniku całkowitego lub częściowego uwzględnienia środka odwoławczego, zostanie stwierdzony brak obowiązku podatkowego względnie należność zostanie obniżona, należy odpisać w całości względnie w odpowiednim stosunku (w wysokości proporcjonalnej do sumy, o którą obniżono należność) pobrane w związku z dokonanymi czynnościami egzekucyjnymi koszty egzekucyjne.

Odpisaną kwotę kosztów egzekucyjnych należy traktować, jako nadmiernie uiszczoną w rozumieniu art. 32 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452), i zaliczyć ją z urzędu — bez potrzeby wnoszenia przez podatnika podania — na inne płatne zobowiązania podatkowe, a w ich braku zwrócić w gotówce. Wnioski o zaliczenie względnie zwrot nadpłaconej kwoty kosztów egzekucyjnych nie podlegają opłacie skarbowej.

Powyższe wyjaśnienia odnoszą się odpowiednio do dodatku (odsetek) za zwłokę.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika Ministerstwo Finansów uchyla ust. 2 i 4 wyjaśnień do art. 195 egz. adm., zawartych w okólniku z dnia 16 kwietnia 1948 r. w sprawie wykładni postanowień dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 49, poz. 188).

wz. **Minister Finansów**
Podsekretarz Stanu J. Kole

19

OKÓLNIK

z dnia 8 kwietnia 1952 r.
w sprawie wykładni (II) niektórych przepisów rozporządzenia o księgach handlowych i podatkowych. Nr PM. 11223/1/51.

W związku z wątpliwościami, nasuwającymi się przy stosowaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 502), nazwanego dalej w skrócie „rozp. księg." — Ministerstwo Finansów uzupełniając okólnik z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie wyjaśnień do niektórych przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (wykładni I) (Dz. Urz. Min. Sk. z 1950 r. Nr 1, poz. 8) wyjaśnia, co następuje:

Do § 1.

Rozp. księg. zachowuje nadal swą moc wobec niezastąpienia go dotychczas nowym rozporządzeniem, opartym na przepisach dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 26 października 1950 r. o zmianie dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 451), — o ile nie jest z nim sprzeczne. Wynika to z przepisów art. 5 ust. 3 wymienionego dekretu z dnia 26 października 1950 r.

Do § 4.

Termin sporządzenia bilansu rocznego przypada najpóźniej w ustawowym terminie przewidzianym na złożenie zeznania podatkowego o dochodzie za dany rok.

Jeżeli na indywidualny wniosek podatnika przesunięty zostaje termin złożenia zeznania podatkowego o dochodzie, to za zgodą właściwego organu finansowego może być również przesunięty termin sporządzenia bilansu.

Z powyższego wynika, że skoro najpóźniej w terminie przewidzianym na złożenie zeznania podatkowego o dochodzie należy sporządzić bilans roczny — to wszelkie prace wstępne i przygotowawcze do sporządzenia tego bilansu, a w szczególności podział towarów na odpowiednie grupy, wycena towarów (jeżeli o zaliczeniu towarów do określonego rodzaju lub gatunku nie decyduje cena — § 3 ust. 2 rozp. księg.), uzgodnienie należności i zobowiązań itp. — powinny być zakończone przed sporządzeniem rocznego bilansu.

Do § 5 ust. 1 i 6.

1. Ilekroć w rozp. księg. jest mowa o sprzedaży towarów należy przez nią rozumieć również i wymianę towarów.

2. Celem kontroli ilościowej jest m. in. dokładne ewidencjonowanie ruchu towarów (towarów handlowych, surowców, materiałów pomocniczych, półwyrobów itp.), które są przedmiotem sprzedaży lub służą bezpośrednio lub pośrednio do wytwarzania wyrobów. W przypadku np., gdy dany składnik zużywany jest bezpośrednio bądź pośrednio w procesie produkcji oraz równocześnie jest sprzedawany lub wydawany na cele ogólne administracji przedsiębiorstwa — wówczas kontrola ilościowa powinna również ujawniać ilość bądź ilość i wartość całego składnika, nie wyłączając tej jego części, która została wydana na cele ogólne administracji przedsiębiorstwa, w przeciwnym bowiem razie kontrola ilościowa nie byłaby zupełna.

3. Od uznania podatnika zależy prowadzenie bądź kontroli ilościowej i wartościowej bądź tylko ilościowej.

4. Kontrola towarów wyłącznie wartościowa nie jest dopuszczalna.

5. Przepis § 5 ust. 6 rozp. księg. upoważnia do nieobejmowania kontrolą ilościową materiałów pomocniczych, gdy ich koszt w stosunku do kosztu materiałów zużytych do wytwarzania jest nieznaczny. Materiałami pomocniczymi są takie materiały, które nie stanowią części składowej wyrobu gotowego, zużywane są jednak bezpośrednio lub pośrednio w procesie produkcji i ułatwiają sam proces produkcji lub służą do utrzymania i konserwacji wszelkiego rodzaju urządzeń produkcji (np. węgiel i drzewo w piekarni, igły i szablony miarowe w wytwórni odzieży, papier do wałków osnowowych i bicze do krosien w tkalni). Ministerstwo Finansów wyjaśnia przy tym, że w przypadku, gdy materiały pomocnicze, których koszt w stosunku do kosztu materiałów zużytych do wytwarzania jest wprawdzie nieznaczny, są przedmiotem sprzedaży — to materiały te powinny być w dniu ich zbycia zaprzychodowane w kontroli ilościowej oraz równocześnie rozchodowane.

6. O ile chodzi o przedsiębiorstwa o charakterze wyłącznie usługowym, — to materiały własne, dodawane do materiałów zasadniczych, dostarczonych przez zamawiającego, a będących przedmiotem przerobu lub służących do wytworzenia wyrobów bądź półwyrobów, — podlegają uwidocznieniu w kontroli ilościowej bez względu na ich koszt.

7. Towary, zużyte na cele ogólne administracji przedsiębiorstwa (np. materiały piśmienne na potrzeby własnego biura przedsiębiorstwa) oraz towary zużyte przy sprzedaży (np. papier i sznurek do pakowania sprzedawanych towarów) — nie podlegają ujawnieniu w kontroli ilościowej, chyba, że towary te należą do rodzajów towarów, które są również przedmiotem handlu lub produkcji danego przedsiębiorstwa.

8. Co do kontroli ilościowej przychodu towarów przy obowiązku prowadzenia księgi podatkowej Nr 1 — zob. uwagę 1 i 3 do § 32 ust. 1 rozp. księg.

Do § 6 ust. 1.

1. Użycie w tym przepisie określenia „dzienny raport finansowy gotówkowy i bezgotówkowy" i nałożenie na prowadzących księgi handlowe obowiązku odrębnego ujawniania w dziennym raporcie finansowym przychodu, rozchodu oraz stanu początkowego i końcowego z danego dnia: gotówki oraz czeków, weksli, przelewów bankowych i innych dokumentów dotyczących obrotu bezgotówkowego, — ma na celu ujęcie bieżącą codzienną kontrolą zdarzeń dotyczących obrotów i stanu środków finansowych. Dlatego też przez inne dokumenty dotyczące obrotu bezgotówkowego należy rozumieć — poza tak-

satywnie wymienionymi: gotówką, czekami, wekslami i przelewami bankowymi — wszelkie inne dokumenty, jeżeli dotyczą one przyrostu lub ubytku środków finansowych, jak np. rewersy.

Sam fakt zatem zakupu lub sprzedaży na kredyt stosownie do wyjaśnień zamieszczonych w okólniku z dnia 31 grudnia 1949 r. nie podlega ujawnieniu w raporcie finansowym, natomiast regulacja zobowiązań lub należności, wypływających z takich transakcji, — w zależności od formy regulacji (gotówką, czekami gotówkowymi, czekami przelewowymi, wekslami itp.) — podlega ujawnieniu w gotówkowej lub bezgotówkowej części raportu finansowego.

2. Rozp. księg. nie nakłada obowiązku prowadzenia dziennego raportu finansowego w ściśle określonej formie. Formę raportu (prowadzenie części gotówkowej i bezgotówkowej w odrębnych raportach lub łącznie w jednym raporcie, na luźnych arkuszach lub w blokach zbroszurowanych, względnie w księgach) należy przystosować do rozmiaru i rodzaju obrotów finansowych oraz do indywidualnych potrzeb organizacyjnych księgowości.

3. Wyjaśnienie do przepisu § 6 ust. 1, zawarte w uwadze 1 okólnika z dnia 31 grudnia 1949 r., należy rozumieć w tym sensie, że przepis ten rozszerza zakres ujawniania przychodu, rozchodu oraz stanu środków finansowych o bezgotówkowe operacje finansowe.

4. Zgodnie z wyjaśnieniem do § 6 ust. 1, zawartym w uwadze 2 okólnika z dnia 31 grudnia 1949 r., „wystawione przekazy przelewowe i czeki oraz wszelkie inne obciążenia dokonane na rachunku w banku lub na rachunku pomocniczym do rachunku bankowego należy zapisywać do raportu finansowego w dniu dokonania przelewu, wydania czeku lub wydania dyspozycji" — przeto celem zachowania zasady zgodności obrotów i sald w raporcie finansowym z obrotami i saldami na odpowiednich kontach w księgach handlowych — wymienione wyżej przekazy przelewowe i czeki, wystawione a nie zrealizowane przez bank w danym okresie rachunkowym — powinny być zaksięgowane na dzień sporządzenia bilansu zamknięcia na odpowiednim koncie pomocniczym, np. na koncie „Przelewy i czeki własne wydane". Pomocnicze konto, o którym mowa, powinno być na dzień sporządzenia bilansu zamknięcia uznane za przekazy przelewowe i czeki własne wydane a niezrealizowane — z przeciwstawnym zapisem na odpowiednich kontach osobowych, a następnie obciążane w nowym okresie rachunkowym za przekazy przelewowe i czeki własne realizowane przez bank — z przeciwstawnym zapisem na koncie banku.

Do § 6 ust. 2.

1. Obowiązek udowadniania sprzedaży towarów (§ 1 ust. 3 rozp. księg.) dziennymi zestawieniami sprzedaży dotyczy wszelkiego rodzaju sprzedaży bez względu na charakter sprzedaży i osobę nabywcy.

2. Przepis § 6 ust. 2 rozp. księg. nie dotyczy przedsiębiorstw, których przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług (np. przedsiębiorstw przewozowych, biur zbierania reklam i ogłoszeń itp.), a nie świadczenie rzeczy (sprzedaż towarów). W przypadku jednak, gdy w danym przedsiębiorstwie świadczenie usług połączone jest ze świadczeniem rzeczy lub gdy świadczenie rzeczy występuje niezależnie od świadczenia usług, — na przedsiębiorstwie tym ciąży obowiązek udowadniania sprzedaży towarów dziennymi zestawieniami sprzedaży zarówno co do świadczenia rzeczy połączonej ze świadczeniem usług, jak i co do świadczenia rzeczy występującego niezależnie od świadczenia usług.

Do § 10 ust. 2.

Obowiązek ujawniania w księgach handlowych przedsiębiorstw budowlanych, budowy urządzeń technicznych, robót ziemnych itp. na odrębnych kontach podstawowych grup kosztów odnosi się do przypadków, w których wartość umówionego świadczenia przekracza 30.000 zł. Jeżeli więc np. wartość świadczenia umówionego wynosiła 31.000 zł, a po kolaudacji obniżona została do 29.000 zł, to podstawowe grupy kosztów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozp. księg., odnoszące się do tego świadczenia, powinny być zawarte w księgach handlowych na odrębnych kontach.

Do § 11 ust. 2.

Przepis nie nakłada obowiązku prowadzenia w ściśle określonej formie ewidencji przyjętych i wydanych surowców, półwyrobów, towarów i przedmiotów. Istotnym wymogiem jest jedynie, aby na podstawie ewidencji można było ustalić w każdym czasie, jaki jest ich stan ilościowy.

Do § 12.

1. Obowiązek prowadzenia ewidencji zakupów i obrotów dokonanych na odcinku gospodarki uspołecznionej oraz nieuspołecznionej, jak również ewidencji zakupów, udokumentowanych dowodami wewnętrznymi, dotyczy wszystkich towarów (§ 1 ust. 3 rozp. księg.) niezależnie od ich przeznaczenia.

2. Ewidencje, o których wyżej mowa, mogą być prowadzone — bądź w odpowiednich zestawieniach pozaksięgowych, bądź też w księgach handlowych na odpowiednich kontach — z zachowaniem jednakże warunku, podanego w § 12 ust. 4 rozp. księg.

Do § 15.

1. Obowiązek zsumowania dziennika (dziennika—głównej) — za ostatni miesiąc okresu rachunkowego nie później niż do końca następnego miesiąca — odnosi się do bieżących zdarzeń podlegających księgowaniu. Jeżeli więc np. okres rachunkowy kończy się z dniem 31 grudnia, to zsumowanie dziennika (w terminie do końca następnego miesiąca) powinno objąć wszystkie bieżące zdarzenia podlegające księgowaniu do dnia 31 grudnia włącznie. Natomiast zaksięgowanie storn, przeniesień i zamknięć rachunków księgi głównej oraz zsumowanie tych storn, przeniesień i zamknięć w dzienniku powinno nastąpić nie później, niż w ustawowym terminie przewidzianym na złożenie zeznania podatkowego o dochodzie lub w terminie przesuniętym przez organ finansowy.

2. Jeżeli zapisy w dzienniku (dzienniku — głównej) obejmują w danym miesiącu więcej niż jedną stronę, — to z zasad prawidłowej księgowości wynika, że — poza ostatnią stroną z danego miesiąca, na której wpisane są atramentem sumy miesięczne, — również na wszystkich pozostałych stronach dziennika (dziennika — głównej) powinny być wpisane przeniesienia sum atramentem bądź ołówkiem atramentowym.

Do § 19 ust. 1.

1. W uwadze 3 do § 19 okólnika z dnia 31 grudnia 1949 r. wyjaśniono, że przedsiębiorstwami prowadzonymi w większym rozmiarze, obowiązanymi do prowadzenia ksiąg handlowych, są — bez względu na wysokość osiągniętych obrotów — m. in. przedsiębiorstwa przewozowo-ekspedycyjne, przeładunkowe oraz komisowe.

Wobec nasuwających się w terenie wątpliwości Ministerstwo Finansów wyjaśnia:

Przedsiębiorstwa transportowe (przewozowe), których działalność polega wyłącznie na zarobkowym przewożeniu osób lub towarów oraz na świadczeniu innych usług związanych z transportem towarów, nie są zaliczone do przedsiębiorstw przewozowo-ekspedycyjnych bądź przeładunkowych.

Za przedsiębiorstwa komisowe uważać należy tylko takie przedsiębiorstwa, które nastawione są na stałe i zawodowe wykonywanie czynności komisowych w ramach zawieranych umów komisowych, a więc biura i sklepy komisowe specjalnie w tym celu prowadzone oraz przedsiębiorstwa handlowe, które obok czynności handlowych, prowadzonych we własnym imieniu i na własny rachunek, trudnią się czynnościami komisowymi w sposób częstotliwy, wskazujący na to, że czynności te stanowią dla przedsiębiorstwa jedno z głównych źródeł przychodów. Natomiast nie można uważać za przedsiębiorstwo prowadzone w większym rozmiarze przedsiębiorstwa handlowego, prowadzonego zasadniczo we własnym imieniu i na własny rachunek, jeżeli nie przekroczyło ono granicy obrotu i jeżeli dokonuje czynności komisowych w sposób dorywczy (przygodny) i sporadyczny.

2. Za obrót kwalifikujący przedsiębiorstwo do przedsiębiorstw prowadzonych w większym rozmiarze uważa się obrót ustalony w ostatecznej decyzji organu finansowego w sprawie wymiaru podatku obrotowego za ostatni rok, nie wyłączając

obrotów wolnych od podatku obrotowego. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada więcej niż jeden zakład handlowy, dla ustalenia obrotu przyjmuje się sumę obrotów, osiągniętych przez wszystkie należące do przedsiębiorstwa zakłady.

Do § 32.

1. Obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej przychodu: towarów, surowców, materiałów pomocniczych, półwyrobów, wyrobów gotowych, produktów ubocznych i odpadków — występuje odrębnie w każdym przypadku wymienionym w § 32 ust. 1 pkt 1) lit. a), b), c) lub d) oraz pkt 2 rozp. księg. Istnieje więc obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej przychodu towarów w przypadku np. gdy przedsiębiorstwo przemysłowe lub zakład rzemieślniczy o charakterze wyłącznie usługowym (bez świadczenia rzeczy) zatrudnia przy ręcznej produkcji mniej niż siedem osób łącznie z właścicielem i członkami jego rodziny, a obrót osiągnięty w poprzedzającym okresie rachunkowym obliczony w stosunku rocznym wyniósł więcej niż 72.000 zł, a w pozostałych przedsiębiorstwach więcej niż 240.000 zł.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia przy tym, że w przedsiębiorstwie przemysłowym lub zakładzie rzemieślniczym o charakterze wyłącznie usługowym uwidocznieniu w kontroli ilościowej podlegają materiały własne, dodawane do materiałów zasadniczych, dostarczonych przez zamawiającego, a będących przedmiotem przerobu lub służących do wytworzenia wyrobów bądź półwyrobów.

2. Przepisy art. 9 dekretu o podatku obrotowym zastąpione zostały z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r. przepisami § 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 273). Jeżeli jednak chodzi o towary, do których nie miały zastosowania przepisy art. 9 dekretu o podatku obrotowym, — § 28 powołanego rozporządzenia ma zastosowanie od dnia 1 lipca 1951 r.

3. W przypadku, gdy podatnik — prowadząc przedsiębiorstwo sprzedaży towarów, o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 1) lit. b) rozp. księg. — dokonuje w ramach tego przedsiębiorstwa sprzedaży także innych towarów, — obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej przychodu dotyczy tych innych towarów.

Natomiast w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nastawione zasadniczo na sprzedaż innych towarów poza wymienionymi w § 32 ust. 1 pkt 1) lit. b) rozp. księg., prowadzi dorywczo (przygodnie) i sporadycznie sprzedaż towarów, wymienionych w § 32 ust. 1 pkt 1) lit. b) rozp. księg. — obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej przychodu ogranicza się do towarów, o których mowa w powołanym przepisie, jeżeli ogólny obrót za poprzedzający okres rachunkowy, obliczony w stosunku rocznym, nie przekroczył 240.000 zł.

Do § 36 ust. 2 pkt 3) i 5).

W rozumieniu przepisu § 36 rozp. księg. sumami do rozliczenia są sumy, które podatnik otrzymuje od osób trzecich w ramach wykonywanego przez siebie zawodu z obowiązkiem rozliczenia się z nich i z których rzeczywiście się rozliczy.

Za sumy do rozliczenia należy uważać również sumy, które podlegają zwrotowi, jak depozyty, kaucje itp. Np. gdy adwokat otrzymuje od klienta 300 zł z tym zastrzeżeniem, że z kwoty tej 100 zł jest jego honorarium, a 200 zł będzie dodatkowym honorarium w razie wygrania sprawy, w przeciwnym zaś razie podlega zwrotowi, — to przychód tych 200 zł powinien być ujawniony w sumach do rozliczenia. Również podlegają ujawnieniu w sumach do rozliczenia depozyty lub kaucje składane adwokatowi przez strony na zabezpieczenie dotrzymania przez nie warunków zawieranej umowy.

Prowadzenie ksiąg handlowych stosownie do podanych wyżej wyjaśnień obowiązuje podatników od dnia 1 maja 1952 r. i nie ma zastosowania do ksiąg handlowych prowadzonych przed tym terminem.

Minister Finansów K. Dąbrowski

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu karty rejestracyjnej.

Unieważnia się:

1) blankiet karty rejestracyjnej Nr 0026838, zagubionej w Wydziale Finansowym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/431.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 1,80

ODB

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14835, 21. IV.-52, 3-B-16921, 15.000.